

PSIHOANALITIČKA KRITIKA I DVIJE TANPINAROVE PRIPOVIJETKE

Nadira ŽUNIĆ

Tuzla Üniversitesi, Felsefe Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Tuzla / Bosna Hersek

Ključne riječi: psihoanalitička književna kritika, Ahmet Hamdi Tanpınar, *drugo*, *sebstvo*, identitet

SAŽETAK

Rad predstavlja čitanje dvije pripovijetke Ahmeta Hamdija Tanpınara, *Ljetna kiša* i *Snovi*, u vizuri psihoanalitičke književne kritike. U radu se identificira središnja misao teksta a potom problematizira sa aspekta psihoanalitičke epistemologije. Proces se odvijao na dvije međusobno povezane, ali ipak različite platforme, gdje je prva imala za cilj na vidjelo izvući latentne misli tekstova, služeći se psihoanalitičkim simbolima za dešifriranje njihovih kodova, uz osvrt na osobitosti autorovog društvenog i osjećajnog života. Druga platforma uključivala je *drugo* i *Drugost* i to najčešće u vezi sa problematiziranjem identiteta/identiteta, procesima subjektivacije, ili pitanjima *sebstva*. Odabrane pripovijetke A. H. Tanpınara čitane su uz pretpostavku da su vrijednosti univerzalne, da je ono o čemu se piše neovisno od konteksta, ali i da smisao nije uvjetovan namjerom pisca. Također, ovaj način čitanja predstavlja uvid u drukčija mišljenja o tekstu, gdje se različito gleda na ustaljenje modele koje tekst odražava, identifikujući stvarnost kao odnos bitnog i rubnog unutar nje. Treba podvući da rad nije u funkciji isticanja marginalnog, iako se psihoanalitičkim čitanjem detaljno pregleda rubno, odnosno, ekscentrično, već se fokusira na uočavanje procesa koji nastaju kroz suočavanje centralnih i marginalnih identiteta.